

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 1 december 2005

över ett förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 974/98 om införande av euron

(CON/2005/51)

(2005/C 316/11)

Den 10 november 2005 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om ett yttrande över ett "Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 974/98 om införande av euron" (KOM(2005) 357 slutlig)⁽¹⁾, (nedan kallat förslaget till förordning). ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundar sig på artikel 123.4 tredje meningen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen som är grunden för förslaget till förordning. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

1. Allmänna kommentarer

1.1. Målet med förslaget till förordning är att skapa en lämplig rättslig ram för ett framtida införande av euron i de medlemsstater som ännu inte infört euron (nedan kallade icke-deltagande medlemsstater). Dessa medlemsstater har ett stort intresse av att en stabil rättslig ram antas på gemenskapsnivå i god tid innan de inför euron, så att nationell lagstiftning kan antas i tid och praktiska förberedelser kan göras innan euron ska införas. Hela EU samt de medlemsstater som redan har infört euron (nedan kallade deltagande medlemsstater) har också ett stort intresse av att säkerställa att en framtida utvidgning av euroområdet genomförs smidigt och framgångsrikt på samma sätt som när euron infördes i de ursprungliga 11 deltagande medlemsstaterna och Grekland, så att utvidgningen av euroområdet får en positiv effekt. ECB anser att det framgångsrika införandet av euron i de nuvarande deltagande medlemsstaterna hade avgörande betydelse för att etablera euron som en trovärdig valuta både inom EU och internationellt.

2. Specifika kommentarer

2.1. Tre olika scenarier för införande av euron

2.1.1. Det är viktigt att komma ihåg att rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av

euron⁽²⁾, som styrde införandet av euron i de ursprungliga 11 deltagande medlemsstaterna samt Grekland, bygger på det tillvägagångssätt som godkändes på Europeiska rådets möte i Madrid 1995 (nedan kallat Madridscenariot). Enligt Madridscenariot, som är basen för bestämmelserna om införandet av euron i förordning (EG) nr 974/98, fanns en övergångsperiod mellan införandet av euron som kontovaluta och införandet av eurosedlar och euromynt. För ytterligare införanden av euron har vissa praktiska aspekter har förändrats avsevärt sedan införandet av euron påbörjades första gången den 1 januari 1999. Den stora skillnaden är att eurosedlar nu finns tillgängliga runt om i euroområdet och EU vilket kräver andra övergångsscenarioer än Madridscenariot.

2.1.2. Enligt förslaget till förordning skulle rådet tillåta medlemsstaterna att välja ett av tre olika övergångsscenarioer, a) en övergångsperiod som liknar Madridlösningen, d.v.s. en tidsperiod då euron endast skulle existera som kontovaluta och då eurosedlar och euromynt, även om dessa finns och används inom den privata sektorn, inte skulle vara officiellt godkända som nationellt lagligt betalningsmedel, (b) ett "big bang"-scenario, d.v.s. en direkt övergång till euron, där euron införs som kontovaluta i den berörda medlemsstaten samtidigt som eurosedlar och euromynt införs, eller c) ett "big bang"-scenario med en utfasningsperiod på upp till ett år under vilket hänvisningar till den nationella valutan får göras i vissa instrument med rättsverkan (t.ex. fakturor, företagens redovisning och lönebesked).

2.1.3. Såsom framgår av motiveringen är det grundläggande syftet med förslaget till förordning att etablera dessa tre alternativa övergångsscenarioer för framtida medlemsstater som antar euron⁽³⁾. För att säkerställa bättre insyn

⁽¹⁾ Version av den 2 augusti 2005.

⁽²⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2596/2000 (EGT L 300, 29.11.2000, s. 2).

⁽³⁾ Se motiveringen i förslaget till förordning, s. 3.

för EU:s medborgare och att målen för EU:s handlingsplan för bättre lagstiftning beaktas, föreslår ECB att en uttrycklig bestämmelse tas med i förslaget till förordning där man klart och på ett mer tydligt sätt anger de tre olika övergångsscenarioerna som skall tillämpas på de berörda medlemsstaterna.

2.1.4. Flera av de stater som blev EU-medlemmar den 1 maj 2004 ⁽¹⁾ har offentligt givit uttryck för att de helst skulle vilja införa euron med ett "big bang"-scenario. Enligt den nuvarande ordalydelsen i förslaget till förordning kan konceptet med en "big bang"-övergång till euron endast härledas från definitionen av övergångsperioden, vilket skulle innebära att dagen för införandet av euron och dagen för övergången till eurokontanter enligt bilagan till förslaget till förordning skulle sammanfalla ⁽²⁾. Även om det är teoretiskt tänkbart att ett "big bang"-scenario sker i form av en övergångsperiod som bara varar en sekund, föreslår ECB ändå att man för EU-medborgarna borde definiera "big bang"-scenariot på ett enklare sätt, exempelvis som "en direkt övergång till euron där dagen för införandet av euron och dagen för övergången till eurokontanter sammanfaller".

2.2. Scenario med en övergångsperiod

2.2.1. Enligt gällande bestämmelser i förordning (EG) nr 974/98 definieras "övergångsperiod" som en treårsperiod som börjar den 1 januari 1999 och slutar den 31 december 2001, utom när det gäller Grekland då övergångsperioden definieras som en ettårsperiod som börjar den 1 januari 2001 och slutar den 31 december 2001 ⁽³⁾. Med andra ord fastslår den gällande förordningen (EG) nr 974/98 en bestämd tidsperiod under vilken övergångsbestämmelser gäller. I definitionen av "övergångsperiod" i förslaget till förordning anges däremot inte någon specifik eller maximal tidsperiod. Istället kan längden på övergångsperioden för varje medlemsstat bestämmas från fall till fall enligt förslaget till bilaga till förordning (EG) nr 974/98, vilket innebär att längden på övergångsperioden skulle behöva omförhandlas fullständigt vid den tidpunkt då undantaget upphävs för varje berörd medlemsstat ⁽⁴⁾.

2.2.2. ECB rekommenderar starkt att man i förslaget till förordning uttryckligen anger en maximal längd för övergångsperioden, och att denna tidsperiod inte överstiger tre år. Förutom denna tidsperiod rekommenderar ECB även att man i skälen till förslaget till förordning förtydligar att övergångsperioden bör vara så kort som möjligt, för att uppmuntra tillämpningen av kortare övergångsperioder än den maximalt tillåtna perioden om tre år. De

argument som ECB:s ståndpunkt grundar sig på i denna fråga, och för rådet att beakta, framgår nedan.

2.2.3. För det första finns det andra praktiska aspekter på införandet av euron idag än det fanns då euron infördes första gången den 1 januari 1999 då varken eurosedlar eller euromynt existerade. Eftersom eurosedlar nu finns tillgängliga inte bara inom euroområdet utan i hela EU, skulle trovärdigheten sättas på spel om medborgarna i de berörda medlemsstaterna fick vänta mer än tre år efter det att euron införts som valuta i deras medlemsstater innan eurosedlar och euromynt blev lagliga betalningsmedel.

2.2.4. Övergångsperioden bör inte heller vara för lång eftersom euron kommer att ha utropats till officiell valuta i de berörda medlemsstaterna redan vid övergångsperiodens början ⁽⁵⁾. I enlighet med detta skulle ECB utforma penningpolitiken för den berörda medlemsstaten ⁽⁶⁾, och den nationella centralbanken i den berörda medlemsstaten skulle då genomföra alla penningpolitiska transaktioner i enheten euro ⁽⁷⁾. De berörda medlemsstaterna skulle emittera ny omsättningsbar offentlig skuld i enheten euro ⁽⁸⁾. Sannolikt kommer användningen av euron att öka för inhemska, men framförallt gränsöverskridande betalningar med den berörda medlemsstaten ⁽⁹⁾. Samtidigt skulle den berörda medlemsstaten kunna vidta lämpliga åtgärder för att göra det möjligt för organiserade marknader och betalningssystem att ändra beräkningsenheten för de operativa förfarandena från en nationell valutaenhet till enheten euro ⁽¹⁰⁾. Erfarenheterna från de ursprungliga 11 deltagande medlemsstaterna visar att sektorn för bankrörelser inriktade på stora företagskunder samt finansmarknaderna sannolikt kommer att gå över till enheten euro alldeles i början av övergångsperioden. Mot bakgrund av detta anser ECB inte att det är rimligt att ha en övergångsperiod på mer än tre år mellan den tidpunkt då euron införs som valuta i en medlemsstat och den tidpunkt då eurosedlar och euromynt införs officiellt.

2.2.5. Det är sant att det var klokt att välja en övergångsperiod på tre år under den första övergången till euron, eftersom det var en aldrig tidigare skådad logistisk utmaning att slå ihop valutorna och de lagliga betalningsmedlen för 11 medlemsstater till enda gemensam europeisk valuta. Det noteras dock att för Grekland, som införde euron två år efter de ursprungliga 11 deltagande medlemsstaterna, räckte en övergångsperiod på ett år. Av detta kan man sluta sig att framtida införande av euron med en övergångsperiod i linje med Madridscenariot, bör vara kortare än tre år.

⁽¹⁾ Cypern, Estland, Lettland, Litauen, Malta, Slovakien och Slovenien.

⁽²⁾ Den föreslagna artikeln 1 h i förordning (EG) nr 974/98 samt förslaget till bilaga.

⁽³⁾ Artiklarna 1 och 2 i förordning (EG) nr 974/98.

⁽⁴⁾ Artikel 1 h i förslaget till förordning (EG) nr 974/98.

⁽⁵⁾ Förslag till artikel 2 i förordning (EG) nr 974/98.

⁽⁶⁾ Artikel 105.2 i fördraget och artikel 12.1 första stycket i Statgan för Europeiska centralbanks-systemet och Europeiska centralbanken.

⁽⁷⁾ Skäl 9 i förordning (EG) nr 974/98.

⁽⁸⁾ Skäl 14 i förordning (EG) nr 974/98.

⁽⁹⁾ Artikel 8.3 och skäl 13 i förordning (EG) nr 974/98.

⁽¹⁰⁾ Artikel 8.4 i förordning (EG) nr 974/98.

2.2.6. För införandet av euron anses två principer ha stor betydelse – principen om likabehandling och principen om underlättande. Principen om likabehandling innebär att varken högre krav eller lägre krav skall ställas på medlemsstater som inför euron senare och principen om underlättande innebär att det krävs en viss flexibilitet när det gäller genomförandet av övergången. Medan principen om likabehandling antyder att medlemsstater som inför euron senare skall ha rätt att tillämpa en lika lång tidsperiod som i Madridscenariot anges för de ursprungliga deltagande medlemsstaterna, bör de i enlighet med principen om underlättande ges möjlighet att genomföra övergången snabbare, om detta visar sig vara genomförbart och lämpligt. En övergångsperiod på maximalt tre år skulle alltså överensstämja med principen om likabehandling eftersom den tar hänsyn till den övergångsperiod på tre år som tillämpades på de ursprungliga deltagande 11 medlemsstaterna enligt förordning (EG) nr 974/98. Samtidigt skulle en möjlighet att tillämpa en kortare övergångsperiod än dessa tre år beakta principen om underlättande.

2.2.7. Att ange en maximal längd för övergångsperioden skulle överensstämja med den lagstiftningsteknik som används för att definiera andra perioder av betydelse för de olika övergångsscenarierna, t.ex. utfasningsperioden och den period då både euro och nationella valutor är i omlopp samtidigt. I förslaget till förordning anges att utfasningsperioden får uppgå till maximalt ett år⁽¹⁾. Enligt förordning (EG) nr 974/98 får den period då både euro och nationella valutor är i omlopp samtidigt vara högst sex månader⁽²⁾.

2.2.8. Mot bakgrund av behovet av att säkerställa trovärdigheten i övergångsprocessen och främja rättsäkerhet samt ökad effektivitet anser ECB sammanfattningsvis att det finns mycket goda argument för att i förslaget till förordning ange en maximal längd för övergångsperioden som inte överstiger tre år. För att uppmuntra tillämpningen av kortare övergångsperioder än den maximalt tillåtna perioden om tre år rekommenderar ECB även att man i skälen till förslaget till förordning förtydligar att övergångsperioden bör vara så kort som möjligt. Slutligen noteras att en tydlig bestämmelse om den maximala längden för övergångsperioden skulle medföra att man undviker ytterligare diskussioner om framtida upphävande av de berörda medlemsstaternas undantag och påföljande ändringar av förordning (EG) nr 974/98, vilket skulle göra övergången till euron till en mer förutsägbar process.

2.3. Scenario för en övergångsperiod med utfasningsperiod

2.3.1. ECB har förståelse för motiven till att kombinera ett "big bang"-scenario med en utfasningsperiod upp till ett år

då det skulle finnas ett visst utrymme för fortsatt användning av den nationella valutan för vissa rättsliga instrument som t.ex. fakturor och företagsredovisning enligt vad som framgår av motiveringen till förslaget till förordning⁽³⁾. Även om det kan diskuteras huruvida fakturor och företagsredovisningar utgör rättsliga instrument i den mening som avses i förslaget till förordning, förstår ECB att tanken med en utfasningsperiod är att även tillåta den fortsatta användningen av den nationella valutaenheten i nya rättsliga instrument som t.ex. standardavtal som genereras elektroniskt (t.ex. kontrakt för biluthyrning).

2.3.2. Även om det i motiveringen till förslaget anges att det under utfasningsperioden endast skulle finnas "ett visst utrymme för att använda den nationella valutan för vissa rättsliga instrument"⁽⁴⁾, innehåller bestämmelserna i förslaget till förordning inga begränsningar av de typer av rättsliga instrument som även fortsättningsvis får hänvisa till den nationella valutaenheten under utfasningsperioden⁽⁵⁾. ECB noterar att ett sådant tillvägagångssätt ger medlemsstaterna ett ganska stort utrymme och en avsevärd grad av subsidiaritet under utfasningsperioden när det gäller tillämpningen på olika former av rättsliga instrument.

2.3.3. En punkt som ECB vill understryka är att det av förslaget till förordning framgår att handlingar som utförs enligt rättsliga instrument som innehåller hänvisningar till den nationella valutaenheten under utfasningsperioden endast skall utföras i enheten euro⁽⁶⁾. Detta kan leda till att parter hindras från att hänvisa till den nationella valutaenheten i betalningsinstrument eftersom sådana betalningsinstrument skulle utföras i enheten euro snarare än i den nationella valutaenheten. Om betalningsinstrument som checkar och betalningsorder är denominerade i den nationella valutaenheten kan detta dock medföra vissa problem för betalningsoperatörer eftersom dessa skulle behöva säkerställa att omräkningen från den nationella valutaenheten till enheten euro sker innan transaktionen genomförs. Eftersom betalningsinstrument även potentiellt kan vara i omlopp utanför de medlemsstater som tillämpar en utfasningsperiod är det viktigt att ur ett operationellt perspektiv förhindra möjligheten av en gränsöverskridande användning av betalningsinstrument denominerade i de relevanta nationella valutaenheterna. Detta kan uppnås genom att man begränsar tillämpningen av bestämmelserna om utfasningsperioden till sådana rättsliga instrument som skall utföras i den berörda medlemsstaten (d.v.s. endast i medlemsstaten med utfasningsperioden). Ett sådant tillvägagångssätt skulle uppmuntra flexibilitet avseende genomförandet av bestämmelserna om utfasningsperioden och begränsa det till nationell nivå.

⁽¹⁾ Artikel 9 a i förslaget till förordning (EG) nr 974/98.

⁽²⁾ Artikel 15 i förordning (EG) nr 974/98. De bör observeras att alla tolv nuvarande deltagande medlemsstater kortade ned den period då både euro och nationella valutor var i omlopp samtidigt till maximalt två månader.

⁽³⁾ Se motiveringen i förslaget till förordning, s. 3.

⁽⁴⁾ Se motiveringen i förslaget till förordning, s. 3.

⁽⁵⁾ Artikel 1 i och artikel 9 a i förslaget till förordning (EG) nr 974/98.

⁽⁶⁾ Artikel 9 a tredje meningen i förslaget till förordning (EG) nr 974/98.

2.3.4. ECB noterar att den första delen av utfasningsperioden (upp till ett år efter dagen för övergången till eurokontanter) skulle överlappa med den period då både euro och nationella valutor är i omlopp samtidigt (upp till sex månader) och då både eurosedlar och euromynt samt nationella sedlar och mynt skulle tillåtas som lagliga betalningsmedel i den berörda medlemsstaten⁽¹⁾. ECB noterar att det finns en diskrepans mellan den bestämmelse enligt vilken handlingar som utförs enligt nya rättsliga instrument som innehåller hänvisningar till den gamla nationella valutaenheten under utfasningsperioden endast får utföras i enheten euro och det faktum att nationella sedlar och mynt kommer att förbli lagliga betalningsmedel i medlemsstaten under den period då både euro och nationella valutor är i omlopp samtidigt. Denna diskrepans skulle kunna avhjälpas genom en ändring i förslaget till förordning som innebär att ovan nämnda bestämmelse gäller utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 15 i förordning (EG) nr 974/98 (d.v.s. bestämmelserna om den period då både euro och nationella valutor är i omlopp samtidigt).

2.4. Eurons namn

2.4.1. Det har kommit till ECB:s kännedom att en medlemsstat har gjort en språklig reservation vad gäller den gemensamma valutans benämning "euro" i den medlemsstatens språkversion av förslaget till förordning. ECB vill understrika att namnet "euro" måste användas korrekt och konsekvent i alla språkversioner av förslaget till förordning i överensstämmelse med vad som framgår av förordning (EG) nr 974/98 där det sägs att namnet på den gemensamma valutans, under beaktande av förekomsten av olika alfabet, måste vara samma på alla gemenskapernas officiella språk⁽²⁾. Såsom ECB påpekat nyligen i ett yttrande över ett litauiskt lagförslag om eurons införande⁽³⁾ framgår det klart av de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 974/98 att den gemensamma valutans namn är "euro" och att detta namn måste vara detsamma i rättsakter som publiceras på alla gemenskapens språk. Gemenskapen som ensam behörig i monetära frågor bestämmer namnet på den gemensamma valutans. Som gemensam valuta måste namnet på euron vara identiskt i nominativ singular på alla gemenskapsspråk så att dess enhetskaraktär blir tydlig.

2.4.2. I enlighet med vad som sagts ovan anger alla eurosedlar som ECB givit sitt godkännande att ges ut av ECB och medlemsstaternas nationella centralbanker sedan den 1 januari 2002 endast namnet på den gemensamma valutans som "EURO" och "ΕΥΡΩ", d.v.s. valutans namn skrivet med romerska och grekiska bokstäver⁽⁴⁾. För att

undvika rättsosäkerhet rekommenderar ECB att man i den normativa delen av förslaget till förordning tar in en bestämmelse som bekräftar att "stavningen av namnet på euron skall, med beaktande av förekomsten av olika alfabet, vara densamma för substantivet i nominativ singular på Europeiska unionens alla officiella språk".

2.5. Specifika ändringsförslag

Utöver vad som anförts ovan föreslår ECB ett antal specifika ändringar.

2.5.1. Enligt förordning (EG) nr 974/98 får den medlemsstat som väljer en övergångsperiod enligt Madrid-scenariot vidta de åtgärder som kan vara nödvändiga för att möjliggöra en ändring av beräkningseenheten för de operativa förfarandena från en nationell valutaenhet till enheten euro på marknader för organiserad handel, clearing och avveckling av sådana instrument som avses i avsnitt B i bilagan till rådets direktiv 93/22/EEG om investeringstjänster inom värdepappersområdet⁽⁵⁾ (nedan kallat "ISD") och för råvaror⁽⁶⁾. Eftersom ISD har upphävts genom direktivet om marknader för finansiella instrument⁽⁷⁾ bör hänvisningarna till de instrument som avses i avsnitt B i bilagan till ISD ersättas med en hänvisning till de instrument som framgår av avsnitt C i bilaga I till direktivet om marknader för finansiella instrument, eftersom detta innehåller en mer detaljerad och utförlig förteckning över finansiella instrument än ISD, bl.a. inkluderas derivat avseende råvaror, kredit och väder.

2.5.2. ECB föreslår också att artikel 10 första stycket i förslaget till förordning (EG) nr 974/98 förenklas så att lydelsen blir "från och med respektive dag för övergång till eurokontanter skall ECB och de nationella centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna sätta eurosedlar i omlopp i de deltagande medlemsstaterna".

2.5.3. Angående den användbara hänvisningen till "bestämmelserna i eventuella avtal enligt artikel 111 i fördraget angående monetära frågor" som återfinns i artikel 11 i förslaget till förordning (EG) nr 974/98 (som rör den ställning som lagligt betalningsmedel som euromynt som givits ut av tredjeländer som Monaco, San Marino och Vatikanstaten har), föreslår ECB att hänvisningen till artikel 111 i fördraget, i överensstämmelse med vissa språkversioner (t.ex. den tyska) av förslaget till förordning, begränsas till punkt 3 i denna, eftersom detta är den enda punkt i artikel 111 som hänvisar till bestämmelser angående monetära frågor (d.v.s. artikel 111.3).

⁽¹⁾ Artikel 15 i förordning (EG) nr 974/98.

⁽²⁾ Artikel 2 och skäl 2 i förordning (EG) nr 974/98. Se även punkt 10 i ECB:s yttrande CON/2005/21 av den 14 juni 2005 på begäran av Lietuvos bankas om den rättsliga ramen för eurons införande (finns ej på svenska). Yttrandet finns på ECB:s webbplats www.ecb.int.

⁽³⁾ Punkt 10 i yttrandet CON/2005/21.

⁽⁴⁾ Artikel 1.2 i beslut ECB/2003/4 av den 20 mars 2003 om valörer, tekniska specifikationer, reproducering, inlösen och indragning avseende eurosedlar (EUT L 78, 25.3.2003, s. 16).

⁽⁵⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (EGT L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ Artikel 8.4 punkt a andra strecksatsen i förordning (EG) nr 974/98.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EGT L 145, 30.4.2004, s. 1).

2.5.4. När det gäller förslaget att "banker" skall ha skyldighet att avgiftsfritt växla sina kunders sedlar och mynt i nationell valuta till sedlar och mynt i euro upp till ett högsta belopp i enlighet med artikel 15.3 i förordning (EG) nr 974/98 noterar ECB att termen "kreditinstitut", ur rent terminologisk synpunkt, normalt är den term som används för att beskriva banker både i fördraget och gemenskapens sekundärrätt. Om hänvisningen till "banker" ersätts med en hänvisning till "kreditinstitut" enligt definitionen i det konsoliderade bankdirektivet, måste man dock ta hänsyn till det faktum att vissa "kredit" institut som omfattas av definitionen i det direktivet inte hanterar några kontanta medel i sin verksamhet (t.ex. institut för elektroniska pengar)⁽¹⁾ medan andra, som faller utanför direktivets tillämpningsområde (t.ex. postgiroinstitut), tidigare har haft en viktig roll vid övergången till euron.

Mot bakgrund av vad som sagts ovan vore det rimligt att ge de berörda medlemsstaterna ett visst manöverutrymme när det gäller att definiera vilka andra institut som skall omfattas av skyldigheten att avgiftsfritt växla sedlar och mynt.

2.6. Ändringsförslag

- 2.6.1. De ändringsförslag som blir resultatet av rekommendationerna ovan framgår av bilagan.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 1 december 2005.

Jean-Claude TRICHET
ECB:s ordförande

⁽¹⁾ Artikel 1.1 och artikel 2.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EGT L 126, 26.5.2000, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9).

BILAGA

Ändringsförslag

Kommissionens förslag ⁽¹⁾	ECB:s ändringsförslag ⁽²⁾
Ändring 1 Skälen i förslaget till förordning	
[För närvarande inget förslag]	Stavningen på eurons namn måste vara identiskt i nominativ singular på alla officiella EU-språk, så att dess enhetskaraktär blir tydlig.
<i>Motivering – se punkt 2.4.1 – 2.4.2 i yttrandet</i>	
Ändring 2 Skäl 4 i förslaget till förordning	
För att förbereda en smidig övergång till euron föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 974/98 en obligatorisk övergångsperiod mellan det att euron ersätter de deltagande medlemsstaternas nationella valutor och introduktionen av sedlar och mynt i euro.	För att förbereda en smidig övergång till euron föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 974/98 en obligatorisk övergångsperiod mellan det att euron ersätter de deltagande medlemsstaternas nationella valutor och introduktionen av sedlar och mynt i euro. Eftersom eurosedlar och euro-mynt nu finns allmänt tillgängliga för allmänheten, bör en sådan framtida övergångsperiod vara så kort som möjligt.
<i>Motivering – se punkt 2.2.1 – 2.2.8 i yttrandet</i>	
Ändring 3 Förslag till artikel 1 i förordning (EG) nr 974/98	
[För närvarande inget förslag]	"big bang"-scenario: en direkt övergång till euron där dagen för införandet av euron och dagen för övergången till eurokontanter sammanfaller.
<i>Motivering – se punkt 2.1.4 i yttrandet</i>	
Ändring 4 Förslag till artikel 1 h i förordning (EG) nr 974/98.	
övergångsperiod: den period som börjar klockan 00.00 dagen för införandet av euron och slutar klockan 00.00 dagen för övergången till eurokontanter,	övergångsperiod: den period på maximalt tre år som börjar klockan 00.00 dagen för införandet av euron och slutar klockan 00.00 dagen för övergången till eurokontanter.
<i>Motivering – se punkt 2.2.1 – 2.2.8 i yttrandet</i>	

Kommissionens förslag ⁽¹⁾	ECB:s ändringsförslag ⁽²⁾
--------------------------------------	--------------------------------------

Ändring 5

Förslag till artikel 1 a i förordning (EG) nr 974/98.

<p>Dagen för införandet av euron, dagen för övergången till eurokontanter och i förekommande fall utfasningsperioden för varje deltagande medlemsstat skall vara enligt vad som anges i bilagan.</p>	<p>Varje deltagande medlemsstat skall införa euron i enlighet med ett scenario baserat på en övergångsperiod eller ett "big bang"-scenario eller ett "big bang"-scenario kombinerat med en utfasningsperiod. Dagen för införandet av euron, dagen för övergången till eurokontanter och i förekommande fall sista dagen för utfasningsperioden för varje deltagande medlemsstat skall vara enligt vad som anges i bilagan till den här förordningen.</p>
--	---

Motivering – se punkt 2.1.3 i yttrandet

Ändring 6

Förslag till artikel 2 i förordning (EG) nr 974/98

<p>Från och med respektive dagar för införandet av euron skall de deltagande medlemsstaternas valuta vara euron. Valutaenheten skall vara en euro. En euro skall delas upp i etthundra cent.</p>	<p>Från och med respektive dagar för införandet av euron skall de deltagande medlemsstaternas valuta vara euron. Valutaenheten skall vara en euro. En euro skall delas upp i etthundra cent. Stavningen på eurons namn skall, med beaktande av förekomsten av olika alfabet, vara identisk i nominativ singular på alla officiella EU-språk.</p>
--	---

Motivering – se punkt 2.4.1 – 2.4.2 i yttrandet

Ändring 7

Artikel 8 i förordning (EG) nr 974/98 (för närvarande inte föremål för någon ändring i förslaget till förordning)

<p>4. Utan hinder av punkt 1 får varje deltagande medlemsstat vidta de åtgärder som kan vara nödvändiga för att — [...], — göra det möjligt för</p> <p>a) marknader för organiserad handel, clearing och avveckling av sådana instrument som avses i <i>avsnitt B i bilagan till direktiv 93/22/EEG om investerings-tjänster inom värdepappersområdet</i> [och för råvaror]</p> <p>b) system för organiserad handel, clearing och avveckling av betalningar att ändra beräkningsenheten för de operativa förfarandena från en nationell valutaenhet till enheten euro.</p>	<p>4. Utan hinder av punkt 1 får varje deltagande medlemsstat vidta de åtgärder som kan vara nödvändiga för att — [...], — göra det möjligt för</p> <p>a) marknader för organiserad handel, clearing och avveckling av sådana instrument som avses i bilaga I avsnitt C i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG [och för råvaror], och</p> <p>b) system för organiserad handel, clearing och avveckling av betalningar att ändra beräkningsenheten för de operativa förfarandena från en nationell valutaenhet till enheten euro.</p>
--	--

Motivering – se punkt 2.5.1 i yttrandet

Kommissionens förslag ⁽¹⁾	ECB:s ändringsförslag ⁽²⁾
<p>Ändring 8</p> <p>Förslag till artikel 9 a första stycket tredje meningen i förslaget till förordning (EG) nr 974/98</p>	
<p>De handlingar som utförs enligt dessa rättsliga instrument skall endast utföras i enheten euro.</p>	<p>Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 skall de handlingar som utförs enligt dessa rättsliga instrument endast utföras i enheten euro.</p>
<p><i>Motivering – se punkt 2.3.4 i yttrandet</i></p>	
<p>Ändring 9</p> <p>Förslag till artikel 10 första stycket i förordning (EG) nr 974/98</p>	
<p>Från och med den 1 januari 2002 skall ECB sätta eurosedlar i omlopp. Centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna skall sätta eurosedlar i omlopp från och med <i>respektive dag för övergången till eurokontanter</i>.</p>	<p>Från och med respektive dag för övergång till eurokontanter skall ECB och de nationella centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna sätta eurosedlar i omlopp i de deltagande medlemsstaterna.</p>
<p><i>Motivering – se punkt 2.5.2 i yttrandet</i></p>	
<p>Ändring 10</p> <p>Förslag till artikel 11 andra meningen i förordning (EG) nr 974/98</p>	
<p>[...]</p> <p>Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 och bestämmelserna i eventuella avtal enligt artikel 111 i fördraget angående monetära frågor, skall dessa mynt vara de enda mynt som är lagliga betalningsmedel i deltagande medlemsstater. [...]</p>	<p>[...]</p> <p>Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 och bestämmelserna i eventuella avtal enligt artikel 111.3 i fördraget angående monetära frågor, skall dessa mynt vara de enda mynt som är lagliga betalningsmedel i deltagande medlemsstater. [...]</p>
<p><i>Motivering – se punkt 2.5.3 i yttrandet</i></p>	
<p>(1) Kursiverad text anger de strykningar som ECB föreslår. (2) Text markerad med fet stil anger ECB:s förslag till ny text.</p>	